

Kijk in de wijk

Een rubriek voor alle inwoners van onze wijk, van 1-99+ jaar

Voor deze eerste 'kijk' heb ik een oude bekende uit onze Irisbuurt gefotografeerd. De bedoeling van deze gloednieuwe rubriek is dat jullie aan de wandel gaan door de wijk om het detail in de foto te gaan zoeken.

Als je hebt gevonden waar ik mijn onderwerp heb geschoten, maak je er zelf een foto van, maar dan van het gehele object, in dit geval de hele figuur. Het zou leuk zijn als je er een "selfie" van maakt, zodat je er zelf ook op staat, maar dat is geen vereiste.

Onder de ingezonden foto's gaan we kijken welke het meest creatief of het mooist is, of wie de meest bijzondere foto heeft gemaakt, en dan verschijnt jouw foto in de volgende Iriskrant.

Als we een jaar rond de foto's hebben verzameld, kunnen we ze gaan exposeren.

(Niet alleen de foto's die in de krant hebben gestaan, maar ook de inzendingen die de juiste afbeelding weergeven)

Ik ben Marjon en zal de detailfoto's maken in de wijk - en natuurlijk jullie foto's (mee) gaan beoordelen.

Ik zou zeggen: Heel veel plezier!

Stuur je foto naar:
kijkindewijk@jongeluijs.nl
-Marjon

Verder in dit nummer

- 2 Ik wil van het gas af
- 4 ZZP'er in de Iriswijk
- 5 Parkeren is nog niet zo eenvouding
- 6 Toon Roosen
- 8 Know your Neighbor
- 9 In Memoriam
- 10 Uitgenodigd door de burens van Kanaaldijk zuid
- 12 Iris Plug & Play
- 13 Blokhut agenda
- 13 Running dinner
- 14 Helpen bij de Iriskrant
- 15 Pizzaoven bij Blokhut intensief gebruikt
- 16 Column

Ik wil van het gas af

“Ik wil van het gas af”, zegt Tammo Wuite, en in mijn Iriswijk, zoals ik die voor me zie in 2030, worden veel woningen verwarmd met een bodemwarmtepomp.

Waarom wil je dat eigenlijk, vraag ik hem? Vanwege drie belangrijke redenen, zegt hij. “Eén, omdat we zo maximaal gebruik kunnen maken van de zon en de wind, en we daar in deze barre tijden onze energierekening mee kunnen verlagen en laag houden. Twee, om niet afhankelijk te zijn van fossiele bronnen. En drie: omdat die bronnen vaak in handen zijn van landen waar machthebbers de scepter zwaaien die we hier niet zouden dulden”. De machthebbers in Rusland, Saoedi-Arabië en Venezuela zijn daar voorbeelden van.

Bodemwarmtepomp ‘wa is da’?

Tammo leert mij dat het een verwarmingssysteem is dat de bodem als accu gebruikt.

In de zomer wordt warmte uit je huis, en eventueel uit de omgeving, opgeslagen in de bodem. Dan is de energiebron 100% de zon. In de winter kan deze opgeslagen warmte weer gebruikt worden om je huis te verwarmen. Daar staat als leuk voordeel tegenover dat je in de zomer je huis kunt verkoelen door het teveel aan warmte af te voeren naar de bodem.

Voor dit systeem is het nodig twee á drie drie ‘putten’ per woning aan te leggen die tot 80 meter diep reiken. In deze ‘putten’ worden gesloten lussen van kunststof waterleiding aangebracht. Hierdoor ontstaat een ‘primaire’ watercircuit waarmee het in de winter mogelijk is de temperatuur van het water in deze lussen (afkomstig van de warmtepomp) van -5 tot 5 graden Celsius te verhogen tot 5 - 10 graden Celsius.

Met de warmte in dit water kript de warmtepomp zelf de temperatuur op naar minimaal 35 graden (45 of 55 graden kan ook). Met het water in dit ‘secundaire’ watercircuit worden de radiatoren - of liefst vloerverwarming - in huis verwarmd.

Voor de werking van een bodemwarmtepomp is stroom nodig. Hoe warmer het radiator-water, hoe meer elektra je daarvoor nodig hebt. Redelijk haalbaar is een situatie waarbij je er 1 kilowattuur elektrisch

Groen en duurzaam

De Iriskrant start een nieuwe rubriek ‘Iriswijk groen en duurzaam’.

Iedereen die zich inspant voor een Iriswijk die beter opgewassen is tegen klimaatverandering (in groen, water, plant- en dierenleven) en die zuinig gebruik van hulpbronnen (gas, water, elektriciteit) en goederen bevordert, kan meedoen.

Meld je bij de redactie, dan maken wij een afspraak voor een interview met jou.

in stopt, en er aan warmte 5 kilowatturen uithaalt. Op diverse plaatsen in Eindhoven hebben mensen met grote tevredenheid al zo’n bodemwarmtepomp in gebruik. In de nieuwbouw van plan Augustus onder andere, maar ook in woningen die nog werden gebouwd met een gasaansluiting.

Hoe werk jij daaraan, vraag ik hem? “Ik ben van huis uit een ingenieur en ik houd ervan zaken goed te bestuderen en te zoeken naar optimale oplossingen. De laatste jaren heb ik veel geleerd

lees verder →

en ontdekt. Zelf heb ik geprobeerd een put te boren met een door mij zelf ontwikkelde methode. Daarmee ben ik op 30 meter diepte gekomen. Inmiddels weet ik ook alles over boren”. Die “boorwereld” blijkt een eigen en tamelijk gesloten wereld, die werkt met gecertificeerde processen en zware apparatuur. Dat is meteen ook het grootste nadeel, want het wordt daardoor prijzig en voor semi-professionele doe-het-zelvers bijna onmogelijk om op eigen kracht een wijkinitiatief te ontplooiën.

Samen verder met enthousiaste wijkgenoten

Tammo zou graag met enthousiaste wijkgenoten een groep vormen en samen in kaart brengen wat de mogelijkheden zijn om in Iriswijk woningen een bodemwarmtepomp te gaan toepassen.

Woningen met een hoog gasverbruik, met ruimte in de voortuin en oprit of die dicht bij een pleintje, parkje of stuk groen liggen, bieden de meeste kansen. Heb je een relatief hoog verbruik, dan kan je

je energierekening potentieel flink verlagen. Heb je ruimte voor of bij je woning, is die goed toegankelijk om een “put te slaan” en wil je meer weten? Vind je het ook een gaaf idee om zo’n voorbeeld te ontwikkelen, zodat wijkgenoten het kunnen zien?

Om eens te kijken wie hierin ook interesse heeft, heeft Tammo voor overleg een avond in de Blokhut gereserveerd op donderdag 3 november, 20.00 – 21.30 uur. “Met geïnteresseerden kunnen we dan verkennen hoe we verder vorm kunnen geven aan zo’n ideaal”, besluit hij zijn verhaal.

- Henk

Interesse en wil je komen? Geef het door ter inschatting van groeps grootte via mail op: wuitignon@t-mobilethuis.nl

“Het wordt bijna onmogelijk om een wijkinitiatief te ontplooiën”

Oplage
1350

Redactie
Carst de Kock, Els Castelijns, Gisi Cannizzaro, Hedwig van Driel (correctie), Henk Kok, Janne Huijbers, Jannie Engels (hoofdredactie), Jorinde Panken, Linda Hoogsteden, Serge van Uden, Tim Tielens, Younes Riad (opmaak)

Artikelen en nieuwe redactieleden zijn altijd welkom!

Iets insturen?

Gebruik dit formulier:
tinyurl.com/iriskrant-insturen

Deadline voor de herfst:
20 september
Verschijningsdatum herfst:
rond 20 oktober

Wil je meedoen als zzp’er, ‘Know your Neighbor’ of heb je een duurzame oplossing in of rondom je huis? Gebruik dit formulier:
tinyurl.com/IrisOproep

Meedoen in de redactie?
Mail: iriskrant@gmail.com

De VINYL & MORE
Platenzaak
In -en verkoop van LP's, CD's, DVD's en singeltjes
Geldropseweg 86A
5611 SK Eindhoven
Tel.: 06-51 59 04 65
info@deplatenzaak.com
www.deplatenzaak.com

Nieuw in Eindhoven
INGEnaaimachines.nl

Lisa-Inge-Hélène

318m² Creativiteit
Machines en service op maat

Podotherapie
Bonnema

www.podotherapiebonnema.nl
Geldropseweg 115

Bel, WhatsApp of Mail voor een afspraak!
+316 159 200 03
Podotherapiebonnema@hotmail.com

OPEN CALL

Carl De Keyzer

Tante José

Astrid Huis

Congo Connecting

11.12.2021
26.02.2022

PENNINGNS FOUNDATION
Info, programma & tickets via:
www.penningsfoundation.com
Geldropseweg 63, 5611 SE Eindhoven

ZZP'er in de Iriswijk

De bel gaat. Vrolijkheid, gezelligheid en enthousiasme komt met de frisse wind naar binnen als ik de deur opendoe. Voor de deur staat Claudia, ook weer een zzp'er uit onze fijne Iriswijk.

Claudia heeft al meerdere plekje in de buurt bewoond en woont nu al een tijdje aan de Voorteweg met man Peter en haar zoons van 16 en 19. Van origine is ze interieurarchitect maar heeft nog allerlei andere dingen gedaan in haar werkende leven zoals grafisch werk en zwemles geven. Zoals ze door de wijk navigeert, zo navigeert ze ook al zo'n 7 jaar met haar bedrijfje, het verkooplokaal, over de Leenderweg. De laatste keer is ze neergestreken op nummer 123 en als je er nog niet bent geweest: ga er eens naartoe!

Net even anders

Het verkooplokaal is een tweedehands winkel maar net even anders. Het aanbod is niet van Claudia, maar van anderen die in het verkooplokaal voor €6,50 een plank of kledingrek huren. En omdat de huurders wisselen, wisselt ook het aanbod. Zoals Claudia's klanten zeggen: "Je winkel is elke keer anders".

Aantrekkelijk

Het idee kreeg Claudia van het concept 'Mijn tafel' dat ze ooit van iemand overnam. Daarbij huurden mensen een hele stelling maar Claudia gaf er haar eigen draai aan. Ze maakte het kleiner en aantrekkelijker zodat meer mensen de mogelijkheid hadden om hun koopwaar aan te bieden.

Wie:
Bedrijf:
Tak van sport:

Claudia Michels
het verkooplokaal
tweedehands winkel,
maar dan anders

Ben jij zzp'er en wil je ook een keer in deze rubriek verschijnen?
Meld je aan via tinyurl.com/IrisOproep.

Mensen kunnen in de meeste gevallen verkopen wat ze willen: kleding, servies, sieraden, parfum, hun verzameling waar ze vanaf willen. Ze geven hun spullen zelf een prijs en als het wordt verkocht, krijgen ze 100% van de opbrengst. En dat mensen het aantrekkelijk vinden om te huren blijkt, want inmiddels bestaat er een wachtlijst voor huurders.

Kom je plankje eens vullen

De verkoop van spullen loopt lekker. Het is ook geen kringloopwinkel met een heleboel meuk. Het is (steeds meer) een boutique met een mooi aanbod van kleding en andere spullen. De huurders beseffen zelf niet hoe snel het kan gaan. Maar dan krijgen ze een belletje van Claudia: "kom je plankje eens vullen, het is bijna leeg!" De winkel wordt goed bezocht en door een heel divers publiek. Daar geniet Claudia van én dat heeft ze ook nodig. "toen ik begon wilde ik het een jaar doen en dan verder kijken. Elk jaar denk ik: vind ik het nog leuk?" Dat is voor Claudia ook de grootste uitdaging: zichzelf prikkelen zodat ze het ook leuk

blijft vinden. Inmiddels bestaat de winkel al 7 jaar dus volgens mij vindt ze het wel leuk ;)

Sociaal werk

Een winkel runnen behelst allerlei taken die eenieder wel kan bedenken. Zorgen dat alles netjes blijft, administratief werk, klanten helpen. Maar veel klanten komen ook met een verhaal binnen: "soms ben ik ook sociaal werker" glimlacht Claudia. Veel huurders hebben spullen waar een verhaal aan vast zit en dat vertellen ze in de winkel. Ook klanten komen met de meest uiteenlopende verhalen. Ik kan dat wel snappen. De vrolijkheid, gezelligheid en enthousiasme die met de wind naar binnen was gekomen, komt overduidelijk van Claudia. Daar zou ik mijn verhaal ook aan doen.

Ga eens kijken

Wil jij eens gaan kijken in het verkooplokaal en Claudia ontmoeten? Van dinsdag t/m vrijdag kun je van 11:00 tot 17:00 uur terecht in haar winkel aan de Leenderweg 123. Een website heeft ze natuurlijk ook: hetverkooplokaal.nl

- Janne

PARKEREN IS NOG NIET ZO EENVOUDIG

Het is woensdagmiddag, drie en halve week voor de Marathon van Eindhoven. Ik moet gaan rennen. Met mijn VrijMiBo-clubje hebben we namelijk afgesproken dat we de estafette-marathon gaan lopen. Je begrijpt: dat was na het zoveelste borreltje te veel.

Met veel zin (NOT) begin ik mijn rondje. Acht kilometer moet ik vandaag lopen. Ik loop ons huis in de Maria van Oosterwijkstraat uit richting de Van Wassenhovenstraat, om vervolgens via de Gabriël Metsulaan, Dirk Boutslaan en de rondweg via het Van Maerlandlyceum, de Doctor Schaepmanlaan en de Jorislaan weer terug richting huis te rennen. Omdat dit nog geen acht kilometer is, besluit ik nog een keer rondje om het Augustinianum te lopen.

Als ik weer in de Gabriël Metsulaan loop en de Van Wassenhovenstraat over wil steken staat er op de hoek van de straat een grote truck geparkeerd, op de stoep en over

een gehandicapten-oversteekplek heen. Fouter parkeren kan bijna niet. Tien minuten later kom ik nat bezweet bij ons huis aan. Ik heb 7,85 kilometer gerend en moet dus nog een keer om het blok heen. Mijn benen zijn vermoeid, mijn longen doen pijn en de zin is op, maar die laatste 150 meter kunnen er nog wel bij. Als ik de Rachel Ruyschstraat inloop, moet ik het trottoir af. Er staan maar liefst vier auto's op de stoep geparkeerd. Aan de overkant van de straat staan twee parkeervakken leeg.

Op de rondweg was het trouwens ook al raak. Een Mercedes rijdt voor mijn neus de stoep op, blijft midden op de stoep staan om daar nog even een praatje te maken met de bestuurder van een andere auto, die ook op de stoep geparkeerd staat. Ik ben maar op het fietspad gaan lopen.

Parkeren is niet meer zo eenvoudig als vroeger. Toen waren de straten breder, had niet ieder gezin twee (of zelfs drie) auto's en was er plek genoeg, waardoor iedereen voor zijn

eigen voordeur kon parkeren. Nieuwe wijken kregen zelfs extra parkeerruimtes. Die tijd is voorbij. Er is minder plek, en voor de deur parkeren kan allang

**"Ik ben maar op
het fietspad gaan
lopen"**

niet altijd meer. Daar moeten we rekening mee houden, wij allemaal in de Irisbuurt. Daardoor blijft onze wijk gezellig en fijn om te wonen. Laten we daar met ons allen voor zorgen. Ennuh .... als je je auto in een andere straat parkeert in plaats van op de stoep voor je deur? Daar ga je echt niet dood aan.

- Serge

Een Aubade

Als je afscheid neemt van iets

Dan geef je ook een stukje van jezelf weg

Het was dierbaar, dat weet ik

Hopelijk reizen de leuke

dingen met je mee

Ik hoop van harte dat ze je nieuwe energie

geven bij het verder gaan

En daarom zeg ik dan ook

"Hou doe" is geen afscheid.

Toon
Roosen
Iris Art

Toon Roosen

Hij zit op het bankje voor zijn huis. “Mensen vangen”, zegt hij. Gewoon voor een praatje en wat gezelligheid. “Als ze chagrijnig binnenkomen en lachend weer weggaan, dan heb ik gewonnen”, lacht hij. Daar haalt Toon voldoening uit.

Dat heeft altijd al op nummer één gestaan bij Toon: anderen later lachen en vooral met een glimlach naar huis laten gaan. Negatieve impulsen verdraagt hij niet goed en vertalen zich in luidruchtig gedrag. In zijn huis zijn daarom geen werkende televisies te bekennen. Radio luistert hij wel. Omroep Brabant staat de hele dag aan. Met weemoed luistert hij naar berichtgeving en liedjes over zijn geliefde Kempen. Wim Sonneveld met Ons Dorp is favoriet. Dat doet hem denken aan zijn geboortedorp Veldhoven, waar hij geboren en getogen is in een katholiek arbeidersgezin. Ze hadden zeven kinderen; hadden het niet breed, maar wel goed. Het was een muzikaal gezin, Toon had daar niet zo veel mee. Hij hield van buiten zijn, voetballen! En

“Het was een droom die uitkwam”

dat kon hij goed! Zijn onzekerheid en verlegenheid leerde hij het hoofd te bieden met de hulp en steun van Pastoor Muskens, die heel belangrijk voor hem was in die tijd. Via de ambachtsschool en de Philips Bedrijfsschool werd hij fijnmechanisch instrumentenmaker. Terwijl Toon bij Philips werkte, werd hij rond zijn negentiende gescout door een voetbalclub in België, waar hij betaald voetbal kon gaan spelen. Het was een droom die uitkwam. Hij genoot van die tijd: maakte er vrienden en kon doen waar hij meer van hield dan wat ook ter wereld. Het duurde echter niet lang. Hij trouwde, stopte met voetballen en scheidde weer na drie jaar. Na het beëindigen van zijn voetbalcarrière, ging het minder goed met Toon. Er werd een bipolaire stoornis bij hem geconstateerd en hij werd opgenomen. Gedurende zijn leven volgden er nog meer opnames.

Op de psychiatrische afdeling leerde hij veel. Hij heeft er nog goede vrienden aan overgehouden, verklaart hij. Bij terugkeer ging hij naar de Sociale Academie, verdiepte zich in psychologie en ging jongerenwerk doen in Veldhoven. In zijn vrije tijd schreef hij gedichten. Tot zijn schoonmoeder hem

schildermaterialen gaf. Vanaf dat moment was hij verkocht. Hij schilderde veel en kleurrijk. Al zijn schilderijen hebben een bijbehorend verhaal of gedicht. Hij ging in de leer bij een kunstenaar in Geldrop en ontwikkelde samen met hem zijn eigen stijl. In het schilderen en schrijven van gedichten vond hij een uitlaatklep voor alles wat hij tot op die dag meegemaakt had. Eindelijk kon hij zijn gevoelens uiten.

Zijn inspiratie vond hij vooral in de liefde, maar ook in het verdriet toen zijn muze, Simone, hem verliet. Het woord ‘muze’ komt van één van de negen Griekse godinnen die mensen inspireren tot beoefening van kunst en wetenschap. Toon had er geen negen voor nodig. Simone alleen was

genoeg. (Op zijn poes na dan, die ook Muze heet.) Rond zijn 25e ontmoetten zij elkaar.. Dat was bij café Wilhelmina op het Wilhelminaplein. Een vrijdagavond, stapavond. Toon kwam haar tegen aan de bar en ze begonnen te kletsen. Simone zei: “Ik vind het zo gezellig met jou. Ik voel me zo op mijn gemak!” Dat was het begin de mooiste tijd uit zijn leven. Ze dronken nog een biertje. Toon had een 2CV waarin ze samen vertrokken naar zijn huis. Simone is na die nacht niet meer naar huis gegaan.

Vanaf die avond is ze bij Toon gaan wonen.

Toon was verhuisd naar het huis waar hij tot kort geleden nog woonde. Simone werd zijn achterbuurvrouw. Ze sliepen altijd samen. Zijn achtertuin grensde aan een boerderijtje, die hoorde bij Simones huis. Kippen, katten, konijnen en een atelier. Dat waren de beste tijden. Ze zijn in totaal twintig jaar samen geweest. Tijdens een weekendje in Noordwijk aan Zee vertelde Simone dat ze een punt achter hun relatie wilde zetten. Ze maakten al pratend lange strandwandelingen, maar eenmaal terug in Eindhoven pakte Simone haar koffers. De lege fles wijn die ze aan zee hebben opgedronken heeft nog vijftien jaar bij Toon op de kast gestaan. Als herinnering. Hun laatste moment echt samen. “De liefde die wij hebben gehad, had ik nooit willen missen. Ik teer er nog steeds op. Ik zal haar nooit vergeten. Ze is nog steeds mijn muze. Als ik over de liefde schrijf, dan schrijf ik over haar.” Net als zijn idool Toon Hermans wordt hij gelukkig van de kleine lieve dingen in het leven. De gelukkigste tijd was met zijn geliefde Simone. Maar ook later had Toon het prima naar zijn zin in de Lodewijk Houbenstraat. Zijn huis hing vol met foto's en schilderijen, oude meubels en andere aandenken aan zijn veelzijdige leven. Het Brabants koffiekamertje boven is zijn atelier, waar hij schrijft en schildert. Hij is een dorpsman in de grote stad.

Met behulp van medicatie en de nodige alcoholische versnaperingen houdt hij zich staande in een wereld die misschien niet zo goed bij hem past. Zeker na het vertrek van Simone heeft hij moeite om zijn evenwicht te vinden in het leven. Hij drinkt te veel, verzorgt zichzelf niet meer en grenzen vervagen. Komt het alleen door het vertrek van Simone of ook door de bijwerkingen van een leven lang medicatie? Uiteindelijk werd de situatie onhoudbaar en na de zoveelste val, deze keer door

een hersenbloeding, werd hij definitief opgenomen in een verzorgingshuis. De huur is opgezegd, het huis wordt leeggeruimd. De Iriswijk is een paradijsvogel armer. Bedankt Toon voor vele jaren lief en leed, voor heel veel gezellige praatjes en je grote betrokkenheid bij de Iriswijk. Het ga je goed!

- Jorinde

**Autobedrijf
SLIKKER**

- onderhoud
- APK-keuring
- schadeherstel
- banden
- in- en verkoop personenauto's

Hoefkestraat 17
tel (040) 211 25 95
www.slikker.net

Minder auto's?
Deel mee met onze elektrische auto!
iris-elektrick.nl

Know your Neighbor

In this English-language series, we get to know people from the neighborhood who are not originally from the Netherlands. This time we meet Yasmin from Switzerland, who lives in a house together with other Design Academy students. Yasmin told the story of how her studies led her from graphic design to contemporary jewelry to researching the practice of farming.

Where in Switzerland are you from?

I come from a place that is 1.5 hours to the north of Zurich, called Schönholzerswilten, in the canton of Thurgau.

Had you lived outside Switzerland before moving here?

Yes, when I studied graphic design, I did an internship in Honolulu, and when I studied contemporary jewelry, I did a semester abroad in Stockholm.

Wow, what is it like in Honolulu and Stockholm?

In Honolulu, everyone was surprised that I walked to work and advised me to be careful. Everyone went by car – and the bus was so slow that I could

walk just as fast. I was really surprised at how friendly and welcoming people were. In Stockholm, I was surprised by how harsh the winter could be.

How did you end up at the Design Academy?

My interest is in contextual design, but I am not a traditional designer. I am in between disciplines, always on the edges, where there is more freedom but less security. I was considering Amsterdam or Hasselt, but in those places the possibilities seemed either too broad or too narrow for my interests. When a friend told me to check out the Design Academy, I read about my course and thought, "This is perfect."

What is your MA thesis about?

I am doing field research in Switzerland, on farms near where I am from, as well as on

farms in the Netherlands. I will look into the common narratives around farming, to find out how the romanticisation of farming is keeping an exploitative system in place.

Are you excited about the Dutch Design Week?

Sure, our collective will exhibit the project Material Profanation.

Did you learn Dutch?

Before coming here, I was super motivated to learn Dutch. But my school offers one Dutch course that only accepts 18 people, for a school with several hundred students. So I would have to pay for a Dutch course, which I cannot really afford. I do not have that much contact with Dutch people because the program is full of international students, and the schedule is so full I barely have the capacity for anything else.

Have you celebrated any Dutch holidays?

Yes, for King's Day we sold orange jello shots to fundraise tuition costs for a fellow student. It was fun and very successful!

Are you active in the Irisbuurt?

The school program is really intense and consumes most of my time. I underestimated how much time it would cost! That said, I would like to be involved in the Blokhut's moestuin about once per week, to work in the garden. I feel lucky to live in such a nice neighborhood. I think it's the greenery that makes a difference.

- Gisi

In Memoriam

Reinout Godschalk
7 juli 1952 – 2 september 2022

In Memoriam

Peer Verleg
28 december 1953 – 20 augustus 2022

Eind augustus is Blokhutvrijwilliger van het eerste uur Peer Verleg helaas overleden.

Peer was geregeld achter bar van zijn geliefde Blokhut te vinden. Hij was onder andere initiatiefnemer van Peers Café op de vrijdagavonden en was een van de initiatiefnemers voor de komst van een heuse pooltafel naar de Blokhut. Hij was nooit te beroerd om even bij te springen achter de bar of bij andere activiteiten en stond altijd klaar – ook telefonisch – om bijvoorbeeld problemen met de biertap op te lossen.

Op 26 augustus vond zijn uitvaart plaats met – geheel in zijn stijl – een borrel in de Blokhut voor familie, vrienden, bekenden en buurtgenoten. We zullen hem missen!

**Jawad
naaiatelier**

Geldropseweg 53
5611 SC Eindhoven

tel. +31 040 209 55 10
jawad-naaiatelier.com

**AUDIO
TV CENTRUM**

Geldropseweg 105
5611 SE Eindhoven
Tel. (040) 211 18 65
www.audiotvcentrum.nl

SCHOENMAKERIJ HANS BONNEMA

Geldropseweg 115
Tel: 040-2114590

**Al uw reparaties
euro's goedkoper**

**KWALITEIT IS ONZE
GARANTIE**

Het adres voor alles op het gebied van zelfmaakmode

- Modestoffen
- Kinderstoffen
- Interieurstoffen
- Fournituren
- Gordijnen
- Schuimrubber

(+31) 6 133 75 082
info@vanderheidenstoffen.nl

Geldropseweg 107
5611SE Eindhoven

UITGENODIGD DOOR DE BUREN VAN KANAALDIJK ZUID

Zaterdag 24 september werden wij uitgenodigd door onze burens aan de Kanaaldijk Zuid. Mijn vrouw en ik spraken daar met een Chinese familie, een Iraanse, met wat kinderen uit Afrika en met de locatiemanager Samir. We liepen er ook de nieuwe burgemeester van Eindhoven, Jeroen Dijsselbloem, tegen het lijf. Een korte impressie.

Ballonnen in rood, wit en blauw aan de hekken geven het terrein een wat feestelijk tintje. Er is een springkussen met grote PSV-logo's en er staan wat tenten en kraampjes waarin hapjes worden voorbereid en klaargezet. De kinderen krijgen een eenmalige workshop van Geert. Hij laat ze zien hoe ze, van afval, muziekinstrumenten kunnen maken. Samir, de adjunct locatiemanager van deze door het COA beheerde opvanglocatie, heet ons welkom. Een andere medewerker leidt ons rond in de gestapelde units. Je komt binnen in de centrale keukenruimte. Daar komen drie deuren op uit. Ben je met twee kleine kinderen en één of twee

ouder(s), dan slaap je allemaal in één unit. Ben je met twee ouders en twee pubers dan krijg je er twee. In de centrale keuken wordt door iedereen eten bereid. Het ziet er schoon en nog nieuw uit. De bewoners zijn er dan ook best tevreden over.

Gevlucht, geregistreerd en dan?

Eenmaal aangekomen breekt een periode van wachten aan voor de ruim 90 bewoners. Wachten op een huis doen de 80% statushouders; wachten op een beslissing op hun asielaanvraag de andere 20% van de bewoners. De meeste van de kinderen spreken een paar woorden Nederlands. Ze gaan niet naar school, want volgens de gemeente zeggen de scholen dat ze vol zitten.

Wie af en toe eens een stuk leest over vluchtelingen en hun asielprocedures zal zich iets kunnen voorstellen van hoe het is om in een AZC te wonen. En anders is het misschien nog het meest vergelijkbaar met de Covid lockdowns. Wat werd het leven ineens anders: het contact intenser, onze fysieke ruimte kleiner en beperkter. Wie Covid thuis moest uitzieken ontdekte de muren van zijn eigen slaapkamer. Menigeen met kinderen, die thuis lessen op afstand moesten volgen, terwijl er door de ouder(s) ook nog moest worden gewerkt, voelde de spanningen oplopen.

Ik vermoed dat dit enigszins op het leven in een AZC lijkt. Maar dan met eventuele persoonlijke trauma's, gevoelens van verlies en de idee dat je verder moet met je leven in een cultureel andere wereld,

zonder zekerheden. Hoe gaat je leven en dat van je naasten eruitzien? Je bent enorm afhankelijk van anderen en hun beslissingen. Misschien wil je van alles, maar je mag en soms kan je niks. Dan heb je wel iets aan 'naoberschap'.

Iets doen aan 'naoberschap'

'Een dichte buur is beter dan een verre vriend', luidt het spreekwoord. Burenrelaties zijn ingewikkeld. Niet te 'close', in nood en bij vakanties een helpende hand, etc. Iedereen kan zich er wel wat bij voorstellen. 'Hoe zouden we goede burens kunnen zijn voor de mensen die aan de Kanaaldijk wonen?', vraag ik Samir. 'Door een helpende hand te bieden. Misschien wil je wat kleding of speelgoed doneren, of wil je enkele mensen basis-Nederlands of wat Engels leren. Wellicht heb je een idee om iets met de kinderen te doen?' Ons netwerk kan veel betekenen voor deze burens.

Wil je iets doen, neem dan contact op met de receptie. Ga langs, bel 06-257 44 363 of mail: fmzeindhovenwb@coa.nl

- Henk

SITEDEX

Bij ons kunt u terecht voor uitstekende kwaliteit

Webhosting Domeinnamen
VPS Hosting
Webdesign

contact@sitedex.nl

SiteDex Hosting
040-2987310
www.sitedex.nl

Computerhulp
nodig?

Voor Mac en Windows
Zowel hardware en software

Kijk op pchulp.com of
bel vrijblijvend 040-2138800

Kim heeft HULP

pchulp.com
zorg voor je computer

trek?

STAP US IN

Cafetaria Stap Us In
Geldropseweg 51
5611SC Eindhoven
Bestel: 040-2930038

Het Kruidenheksje
★ WWW.HETKRUIDENHEKSJE.NL ★

Een uniek adres voor kruiden, etherische oliën en edelstenen
Geldropseweg 80
5611 SK Eindhoven

IRIS PLUG & PLAY in de Blokhut

Het is donderdagochtend negen uur en ik open de deur van de Blokhut. Daarbinnen is het gezellig. Gigi en Ilona pakken net een puzzel uit de kast, Elin gaat op het kleed zitten naast de bak met Duplo en ik ga met Nicolas meer speelgoed halen. Hij rijdt op de auto terug naar de speelruimte, begroet onze vrijwilligers Femke en Christien en gaat meteen spelen. Ik loop naar de volgende ruimte en zet mijn laptop klaar. Het is donderdagochtend: tijd voor Iris Plug & Play.

Sinds drie jaar is Iris Plug & Play in de Blokhut: een plek voor ouders en hun kleine kinderen. De kinderen spelen samen in de grote speelruimte en de ouders werken in de ruimte daarnaast.. De baby's, dreumesen en peuters spelen onder begeleiding van een spelbegeleider of oppas. Ook de ouders spreken met elkaar af om even bij de kinderen te zijn en te spelen of mee te eten. Want deze kinderen zijn van 0 tot 4 jaar oud en die spelen nog niet alleen.

Als het 10 uur is gaan de kinderstoelen rond de tafel en de slabbetjes aan. "Smakelijk eten, smakelijk drinken!" en ze beginnen lekker aan hun fruithapje. Om 12 uur is het tijd voor de meegebrachte lunch. Tussendoor spelen de kinderen binnen. Ze puzzelen, knutselen, dansen, lachen en spelen met al het speelgoed en bij mooi weer gaan ze lekker naar buiten. De Blokhut heeft zo'n mooie tuin waarin ze fijn kunnen rennen over het gras. Een aantal kleine kindjes doet een ochtendslaapje in een campingbedje, wandelwagen of draagdoek.

De ouders kennen elkaar en kletsen wat. Kopje koffie, kopje thee en gauw aan het werk. Ja, je wil even goed aan de slag als je de kans krijgt. We zijn ZZP-ers, ondernemers, in loondienst met thuiswerkdag, vrijwilligerswerkers, studenten en werkzoekenden. We zijn als een soort collega's en wisselen ideeën en tips uit, zowel zakelijk als over de kinderen. Op dit moment gaan ongeveer 4 moeders en 1 vader wekelijks naar Iris Plug & Play;

anderen komen er geregeld. In de speelruimte is een vaste spelbegeleider aanwezig en bij veel kindjes passen ook de ouders in toerbeurten een afgesproken tijd op de kinderen. Verder blijf je als ouder betrokken bij, en verantwoordelijk voor, je kind. Dat is ook het leuke. Ik zie hierdoor echt hoe mijn kind met andere kindjes speelt; ik weet ook wie de andere kindjes zijn en zie ze samen opgroeien. Dat vind ik fijn aan dit concept en is zo anders dan de reguliere kinderopvang.

Voor de buurt is het positief want ouders kunnen elkaar ontmoeten, inspireren, vriendschappen en werkrelaties aangaan. De kinderen kunnen met elkaar leren spelen en zo op jonge leeftijd al met buurtgenootjes kennismaken.. Bij Iris Plug & Play komen mensen met verschillende nationaliteiten; een mooie mix van betrokken ondernemende ouders en hun kinderen.

Om 13:00 uur zit het er op. We sluiten af en ruimen op: al het speelgoed in de kast, alle kussens en kleden in het hok en alle laptops en luiers in de tas. "Dag allemaal, tot volgende week".

Wil je ook meedoen? Heb je een (of meer) kindjes tussen 0 en 4 jaar en wil je ook wel eens tijd voor jezelf of voor je hobby of werk? Kom dan eens kijken en schuif aan. Of vind je het juist heel leuk om met kleine kinderen te spelen? Wil je op donderdagochtend met de kinderen spelen en hun "juf" zijn (spelbegeleider / oppas)?. Voor meer informatie mail Nynke Oosterhuis, plugandplay040@gmail.com. We zien je graag!

- Sofie Faes

BLOKHUT: AGENDA INFORMATIE VIA WHATSAPP

Bij de Blokhut gebruiken we meestal Facebook of e-mail – soms aangevuld met posters – als communicatiemiddel voor activiteiten. De Iriskrant is niet altijd een optie, omdat we vaak pas een paar weken van tevoren een activiteit bedenken.

We werden getipt door een wijkgenoot dat dit niet altijd effectief is, omdat steeds minder mensen Facebook gebruiken en de mails soms in de spambox belanden. Het idee is nu om een Whatsapp kanaal te openen. Niet één waarin iedereen op iedereen reageert, maar waarop de Blokhut informatie verstuurt over activiteiten.

Wil je af en toe een Whatsappje van de Blokhut ontvangen? Scan dan de bijgaande qr code met je Whatsapp camera of stuur een appje naar 0642475677 met de tekst 'Whatsapp Blokhut'.

-Carst

SCAN DE CODE

Running Dinner

YES! Running Dinner Iriswijk kan weer!
26 november 2022
vanaf 18.00 uur

Vind je het leuk buurtbewoners op een gezellige, ongedwongen manier te ontmoeten? Geef je dan op voor het Running Dinner.

Het diner bestaat uit drie gangen; elke gang eet je op een ander adres. Een van de adressen ben je zelf. Enkele dagen van tevoren krijg je bericht over welk gerecht je moet maken.

De adressen waar je eet worden pas op de avond zelf bekend gemaakt.

Geef op:

- Naam/namen en adres.
- Voedselallergie of vegetarisch, of veganistisch of ....
- Wat kook je het liefst: voorgerecht, hoofdgerecht of nagerecht. (geef door: 1ste en 2de keuze)

Deadline 5 november a.s. via: runningdinner.iriswijk@gmail.com
Via dit mailadres kan je ook al je vragen stellen.

Feestelijke afsluiting in de Blokhut om +/- 22.00 uur.

- Henk

BOBLINE
HAIR & BEAUTY

GELDROPSEWEG 61A
5611 SE EINDHOVEN
T 040 - 2115738
F 040 - 2912467

OPENINGSTIJDEN
DI T M DO 9.00 - 18.00 UUR
VRIJ 9.30 - 21.00 UUR
ZA 8.30 - 17.00 UUR

WWW.BOBLINEHAIRANDBEAUTY.NL

Helpen bij de Iriskrant!

Met de Iriskrant ben je meer verbonden met de buurt en je krijgt ook nog eens het allerlokaalste nieuws mee. Dit keer vertelt Hedwig waarom zij meedoet met de krant.

“In de zomer van 2021 woonden mijn vriend en ik alweer zeven jaar in de Irisbuurt, maar omdat we allebei nogal introverte types zijn met een drukke baan en veel andere bezigheden wisten we eigenlijk nog steeds heel weinig over onze nieuwe buurt en wat daar speelde... behalve dan natuurlijk wat er in de Iriskrant stond, die eens in de zoveel tijd door onze brievenbus komt.

Toen er een oproep kwam voor nieuwe krachten, heb ik mij dus direct aangemeld. Veel over de buurt te schrijven had ik natuurlijk niet direct. Maar ik zet mij er sindsdien voor in om te zorgen dat eventuele taalfouten voor publicatie van de krant uit de stukken gehaald zijn. Met als extra voordeel dat ik de krant nog aandachtiger lees dan hiervoor!”

De laatste Iriskrant?

“Het zou namelijk zomaar eens de laatste editie van ons mooie en langlopende buurtkrantje kunnen zijn...”

Dat was de boodschap van de Iriskrant van april 2021. De oproep waarop Hedwig en vele anderen reageerden en waardoor we nu weer een heerlijk gevulde krant hebben. Wat zijn we trots!

Maar we zijn er nog niet. Hulp is echt nog nodig. We zoeken iemand die licht regelwerk op zich kan nemen. Ben jij zo iemand, laat het weten! Ben jij niet zo'n regelaar? Por dan je buur eens, heb het er met elkaar over. Misschien bedenken jullie wel wie de perfecte aanvulling van de Iriskrant zal zijn.

Naast deze actieve (en dringende!) vacature, ben je ook altijd welkom om kopij te maken. Of dat nu foto's, puzzels, mopjes of artikelen zijn. Het is ook jouw feestje!
Mail: iriskrant@gmail.com

vindt onze wijk het belangrijk dat de Iriskrant blijft bestaan?

En als dat zo is, zijn er mensen die zin hebben om ons team te komen versterken?

Vier keer per jaar komen we bij elkaar om wat te sparren en gaan daarna afzonderlijk aan de slag.

Meer dan een paar uur per kwartaal is het eigenlijk nooit, maar gezellig altijd!

Iedereen is welkom: regelneven, creatieve denkers, mensen die kunnen helpen met de opmaak en natuurlijk... schrijvers!

Iets voor jou?

Stuur dan een mailtje naar: iriskrant@gmail.com

Vrijwillige vacature voor licht administratief regelwerk

Je wordt deel van een gezellig team die op een positieve manier bij de buurt betrokken wil zijn.

Je komt in een gespreid bedje. Alles is op orde, maar deze regeltaken worden nu gedaan door iemand met nog veel meer taken. Mocht je het echter op je eigen manier willen doen: geen probleem!

Je gaat de inbox in de gaten houden, zorgt ervoor dat de mails belanden bij de Iriskranter die het verder oppakt. Je gaat facturen versturen naar de adverteerders. En je helpt onze makers met herinneringen dat er een vergadering of deadline aan komt.

Meedoen of vragen? Bel Jannie: 06 28259563

Pizzaoven bij Blokhut intensief gebruikt

De pizzaoven staat alweer een paar maanden op zijn plek bij de Blokhut en is al intensief gebruikt: er werden pizza's gebakken op enkele vrijdagmiddagen en tijdens de IriScamping.

In de zomervakantie hebben zo'n 20 wijkbewoners een workshop pizzabakken gevolgd bij Wouter van de Pizzarije. Wouter was de afgelopen zomers de vaste pizzabakker op de donderdagmiddagen met zijn eigen pizzaoven. Hij vertrok uit

kan de pizzaoven ook gebruikt worden voor andere dingen, zoals het drogen van fruit en kruiden, het bakken van taarten, et cetera.

Gemeente

De pizzaoven is betaald uit een potje van de gemeente dat bedoeld is voor meer cohesie in de wijken. Met een aantal vrijwilligers, waaronder de firma Harks uit de Voorterweg is de oven op zijn plek gekomen.

Meer eet-thema's

Op de planning staan, naast een pizza-middag ook nog een paëlla middag en als het lang mocht nazomer een Breng en Braai. Houd de Facebookpagina 'Oog voor de Iriswijk' in de gaten! - Carst

“Gezelligheid met pizza en een borrel”

de wijk en liet een leemte achter. Er bleek veel behoefte te zijn aan niet alleen de pizza's, maar ook aan de gezelligheid die het pizza eten met bijbehorende borrel met zich meebracht. Overigens

Buurtinfo

Bewonerorganisatie Irisbuurt
maarten@irisbuurt.nl

Bewonersvereniging Cingelshouck
cingelshouck@outlook.com

Bestuur Blokhut
vriendenvandeblokhut@gmail.com

Beheerder Blokhut
Carst de Kock
tel 06-42475677
blokhut.agenda@gmail.com

Buurtcoaches
Herman Elenbaas
Nienke Flaman

Wijkagent
Koen van Grindsven
tel 0900-8844

Redactie Iriskrant
iriskrant@gmail.com

Website Irisbuurt
info@irisbuurt.nl

Facebookpagina
OOG voor de IRISBUURT

Door Jorinde

COLUMN

Seizoenen

De zomer loopt ten einde. De nachten worden kouder, de dagen korter. De lichtjesroute hangt al. Zodra de opbouw van de lichtjesroute start, weten we dat het einde van de zomer in zicht is. Als de lichtjes aan gaan, is het écht afgelopen met de zomer. Alle zomeravonturen zijn beleefd. Kampeerspullen zijn weer opgeborgen. Verhalen zijn verteld. Iedereen verdwijnt langzaam maar zeker weer achter de eigen deuren. In de cocon van ons eigen huisje nestelen we ons voor de winter. De gordijnen dicht en de kachel aan, of onder een deken op de bank gezien de huidige gasprijzen. Tijd voor een nieuw seizoen. Het nieuwe leven in de lente, de bloei in de zomer, de aftakeling in de herfst en in de winter komt de natuur langzaam tot stilstand. Zo gaat het ook in het leven. Afgelopen zomer hebben we afscheid moeten nemen van een aantal iconen van de Irisbuurt. Toon verhuisde naar een verpleeghuis, definitief deze keer. Weg uit de wijk waar hij zo mee verbonden was. Maar hij leeft nog, dat wel. Peer niet, hij overleed in een warme augustusnacht. Reinout overleed een paar weken daarna.

En dan zijn er nog zoveel anderen die ik nu niet noem, maar die net zo belangrijk waren voor onze buurt. Die allen op hun eigen manier hun stempel op de mooie sfeer en saamhorigheid van de Irisbuurt hebben gezet. Toon met zijn kunst en joie de vivre, Reinout met zijn muziek, Hennie die kookte en haar kruiden deelde, Wim met zijn betrokkenheid en Peer die een betrouwbaar en rotsvast onderdeel uitmaakte van de Blokhut. En al die anderen die ik nu niet noem. Hun heengaan heeft hoofdstukken afgesloten. Ze waren ooit de iconen van de Iriswijk. Bewoners van het eerste uur. Leeftijd, ziekte en ongemak dreef hun al eerder naar de geborgenheid binnen de eigen muren. Berichtgeving ging via via, zo ook het uiteindelijke bericht van overlijden.

Zij zijn ons voorgegaan, maar uiteindelijk zullen wij allen volgen. Op ons eigen moment. Aan het einde van ons eigen pad. Want van leven ga je nu eenmaal dood. En wat stelt een leven nou eigenlijk voor? In die hele korte tijd op aarde probeer je een zo zinvol mogelijk leven te leiden; uiteindelijk sterf je net zoals alle miljarden die je voor gingen. Je bent niet anders dan al die anderen. Als mieren in een mierenhoop krioelen we rond op deze aarde. Tot het onze tijd is om te gaan. Dan hopen we dat we een betekenisvol leven hebben geleid. Dat we het goed hebben gedaan. In onze eigen ogen of in de ogen van een hogere macht. Hoe dat goede en betekenisvolle leven er dan uit heeft gezien is voor iedereen anders. Ik ken mensen die vooral voor zichzelf leven: mooi huis, zwembad, veel uiterlijk vertoon. Niet mijn idee van betekenisvol, maar ik hoop dat ook zij tevreden sterven. En sommigen van ons doen alleen maar hun stinkende best om het hoofd boven

water te houden en iedere dag weer te eten te hebben en een veilige plek om te slapen. Terwijl anderen hun leven in dienst stellen van mensen die hulp nodig hebben. Al die mensen die hun leven betekenis geven door te werken in de sociaal maatschappelijke dienstverlening. Asielzoekers opvangen, zieken- en gehandicaptenzorg, ouderenzorg, dierenwelzijn. Waar zouden we zijn zonder hen? Maar ook die anderen die zorgen dat er genoeg belastingcentjes binnenkomen zodat dit allemaal betaald kan worden. Zingeving is zo persoonlijk en kan in kleine dingen zitten. Een praatje maken, een luisterend oor. Het hoeft niet groot en meeslepend, het mag klein. In onze eigen Irisbuurt, in je straat. Een beetje zorg voor elkaar. Een beetje zorg voor de ruimte om je heen. Het groen, afvalscheiding, aardig zijn voor alles dat leeft.

Ik ga ze missen, onze iconen. En als het ooit mijn tijd is. Leg mij in het gras. Leg mij in de beschutting van de bomen. Zij zullen mijn lichaam omarmen en koesteren tot het weer opgenomen wordt in de oneindige cirkel van de natuur. En dan hoop ik dat de fractie die mijn aanwezigheid op deze aarde was, niet helemaal zinloos is geweest. Dat de tijd die mij hier gegund was, mij tevreden zal stemmen ondanks al mijn tekortkomingen en fouten. Dat mijn leven heel misschien voor iemand een heel klein beetje verschil heeft gemaakt. Dat ik niet alleen maar genomen heb, maar ook iets heb teruggegeven aan mijn omgeving en de wereld. In welke vorm dan ook: muziek, gedichten, kunst, warmte, aandacht, inzichten of alleen maar dat ene kleine momentje van plezier of geluk. En als het er dan op zit dan hoop ik dat zij (en ooit ook wij) mogen rusten in vrede en dankbaarheid.

Sinds 1909
Tweewielers

Gebr. van Gestel
Geldropseweg 42 - Eindhoven
Tel. 040-2111393

Fietsen
Elektrische fietsen
Snorfietsen
Bromfietsen

Bij Koninklijke Beschikking
Hofleverancier